

PROCÉS PARTICIPATIU DEL PLA EUROPA

Debat del 22/02/2019

Ens cal més o menys pressupost europeu?

“Digue’m quina Europa vols i et diré quin pressupost necessites”. Els/les que creiem en una Europa més forta, de tipus federal, amb més competències i amb més capacitat de fer front eficaçment als principals reptes socials i ecològics, lògicament creiem que ens cal MÉS pressupost europeu.

Actualment aquest pressupost és de 137.000 milions d’euros anuals (dades 2017) i suposa uns 187 euros/any per europeu/a (dades 2017). És més petit que el pressupost d’Àustria o Bèlgica, suposa el 35% del pressupost espanyol o és només cinc vegades el pressupost català (dades 2017). Representa prop de l’1% del PIB de la UE. És un pressupost insuficient. Creiem que el pressupost d’una UE més ambiciós hauria de representar prop del 4% del PIB. Necessitem un augment gradual vers aquest objectiu. Per al proper marc financer pluriennal (2021 – 2027) compartim la posició del Parlament Europeu de situar-lo en l’1,3% del PIB, davant la proposta de la Comissió d’estabilitzar-lo a prop de l’1%.

Més enllà del volum del pressupost, cal parlar de:

- Prioritats en la despesa: el valor afegit europeu. No compartim la necessitat de situar com a nova prioritat al pressupost la despesa en seguretat (que molts/es malauradament relacionen amb immigració i refugi). Tampoc compartim la militarització del pressupost, amb un fons europeu de defensa de 13.000 milions d’euros o un apartat de 6.500 milions d’euros per a la mobilitat militar dins del mecanisme Connectar Europa. Cal augmentar les inversions relacionades amb el clima i la transició energètica, i augmentar molt significativament els recursos del fons social europeu i els fons de recerca. Cal fer avançar i fer efectiu el pilar social de la cimera de la UE de Göteborg (2017), que té per finalitat promoure els mercats de treball i uns sistemes de protecció social equitatius.
- Com fer més autònom el pressupost europeu per la banda dels ingressos: l’estructura actual del pressupost europeu fa que aquest sigui molt dependent de les aportacions directes dels estats membres, la majoria dels quals passen per dificultats pressupostàries i no volen augmentar la seva contribució (o bé, per posicionament polític, no volen una Europa més forta). Aquestes aportacions directes conformen el gruix dels ingressos del pressupost. Per a sortir d’aquesta limitació, cal que el pressupost europeu tingui més ingressos propis, unes fonts d’entrada de recursos que no depenguin de la voluntat dels estats membres d’aportar més o menys (segons el càlcul pernicios de “cost-benefici directe”). Cal posar en marxa figures impositives que dotin el pressupost europeu de més recursos, però també de més autonomia.